

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-06-2020

“Maria, guardava tot això en el seu cor i ho meditava.”

(Lluc 2,19).

Amb aquesta sobrietat, l'evangelista sintetitza i descriu l'actitud amb la que Maria acull tot el que li passa. Lluc acaba de narrar el naixement de Jesús, el cant dels àngels, la visita dels pastors. Entre l'astorament d'uns i l'agitació dels altres, Maria atreu l'atenció per la seva silenciosa capacitat meditativa.

Per Maria l'evangelista es fa sabedor de tots aquests fets, i Ella els guardava en el seu cor, els va meditar durant molt temps i els va confiar, a alguns, perquè fossin font de gràcia i lloança per a les futures generacions cristianes.

Els dos verbs ("guardar" i "meditar") - que utilitza l'evangelista Lluc- indiquen l'acte de "conservar acuradament" alguna cosa entimada i preciosa, de la qual no en sabem l'autèntic valor. Maria guardava gelosament en el seu cor els records de les experiències viscudes, esperant poder penetrar, encara més, en el misteri del Senyor. Però no es queda passiva: reflexiona, pensa, analitza, compara en la intimitat del seu cor i de la seva ment. Ella sap que Déu, als seus col·laboradors, no els hi explica tot de cop. Els fa esperar en el camí obscur i feixuc de la fe. Déu és misteriós i silenciós. Maria aprèn d'ell aquesta discreció i silenci.

Maria va custodiar amb gran respecte l'ésser que fou concebut en ella. Va escoltar en el seu ventre, els batecs del seu cor. Després va seguir els seus passos, acompanyant-lo amb l'amor de mare. No el va abandonar quan li van treure i el van posar a la creu, va acollir el seu cos desvalgut en els seus braços, el va posar en el sepulcre, entre silencis i sangloteig. I, havent conservat amb fe i esperança cada una de les seves paraules, està segura que ressuscitarà, com ho havia promès.

Maria és una dona humil, prudent i discreta, però amb una mirada sempre atenta a la vida i missió del seu Fill. Sempre en actitud d'escolta, de recerca, d'aprofundir totes les paraules i esdeveniments que Déu li ha manifestat i li ha fet experimentar. És una dona que no fa ni grans ni llargs discursos. Maria és una dona de poques paraules (molt poques se'n llegeixen a l'Evangelí), però és Mare de molts fets.

Ella s'acosta a les situacions més inversemblants per sembrar i recollir confiança i esperança. Va ser un llarg camí per madurar en la fe, fins i tot el seu... La fe és una recerca lenta i feixuga, no és una possessió pacífica. Per això, Maria es fa companya en el camí de la fe, ella, la serventa obedient que ha acceptat i conreat la Paraula de Déu.

Ella ha sabut custodiar els inicis de la primera comunitat cristiana, aprenent a ser mare d'una multitud de fills. També nosaltres estem entre els seus fills. És Mare de Jesús i mare nostra. Mare de bondat i de tendresa, que mai deixa de tenir cura de nosaltres, dels nostres mals i ferides que ens aclaparen. Ens fa sentir el seu escalf, inclinant-se sobre cada un de nosaltres amb el seu amor i tendresa de Mare. Estem segurs que Maria està atenta i acompanya les creus de molts homes i dones. S'inclina sobre la família humana per fer costat i sostenir tot el que està vivint de diverses maneres i a totes les parts del món, afectat per pandèmies, guerres i fam. Avui, i sempre, és mare de confiança i esperança.

Sovint, Magdalena Aulina, repetia que la Verge guardava i protegia als seus fills, i no negava res als que van a ella amb confiança. I afegia que "un desig que sortís dels llavis de Maria era suficient per entendre a Déu i empènyer-lo a vessar les seves gràcies i benediccions a mans plenes".

Els propers mesos -temporada de pausa de "a l'ombra de l'Alzina"- confiem a Maria, Mare de Jesús i Mare nostra, a totes les famílies i les necessitats de cadascú.

Dolça Verge Maria: escolta la nostra pregària.

Conforta'ns i protegeix-nos, Mare estimada, dolça Verge Maria.

